

Vlaams
Parlement

vergadering **C221**
zittingsjaar 2014-2015

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media

van 30 april 2015

INHOUD

INTERPELLATIE van Ingrid Lieten aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de intenties van de minister op het terrein voor een goede geografische spreiding van aanbod en subsidiëring, naar aanleiding van de Strategische Visienota Kunsten – 46 (2014-2015)	3
VRAAG OM UITLEG van Koen Van den Heuvel aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de opleidingsvergoeding – 1604 (2014-2015)	10
VRAAG OM UITLEG van Koen Van den Heuvel aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de stand van zaken met betrekking tot het aangekondigde nieuwe decreet voor de sportfederaties – 1835 (2014-2015)	14
VRAAG OM UITLEG van Herman Wynants aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over het advies van het Federaal Kenniscentrum voor de Gezondheidszorg (KCE) over de hartscreening voor jonge sporters – 1768 (2014-2015)	17
VRAAG OM UITLEG van Peter Van Rompuy aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de nieuwe regels voor voetbalmakelaars – 1840 (2014-2015)	21

INTERPELLATIE van Ingrid Lieten aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de intenties van de minister op het terrein voor een goede geografische spreiding van aanbod en subsidiëring, naar aanleiding van de Strategische Visienota Kunsten – 46 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: Collega's, ik heb de Bureaubeslissing over het al dan niet ontvankelijk verklaren van dit interpellatieverzoek met een week laten uitstellen, tot na de hoorzitting. Daarna kwam het opnieuw op de agenda en heb ik zelf voorgesteld om het op deze manier aan te pakken, namelijk om de interpellatie te koppelen aan de visienota, maar ze apart te agenderen. Dat leek mij de meest hoffelijke werkwijze.

Mevrouw Lieten heeft het woord.

Mevrouw Ingrid Lieten (sp.a): Minister, ik wil van deze gelegenheid gebruikmaken om even met u van gedachten te wisselen over uw Strategische Visienota Kunsten. Ik heb die met veel aandacht gelezen, en er staan een aantal zaken in die ik volledig ondersteun.

Ik moet mij op voorhand bij de collega's verontschuldigen omdat dit een vraag zal zijn van regionale aard. Sommige mensen zullen zeggen: daar zijn ze weer, de Limburgers. Maar toch zal het zo zijn. Ik wil ook vooraf duidelijk maken dat ik niemand de zwartepiet wil toespelen, want we vertrekken van de bestaande situatie.

Wat ik in uw visienota lees, is dat u zelf ook heel veel belang hecht aan een goede spreiding van het aanbod en van de subsidiëring. Dat is uiteraard zeer belangrijk. Maar het is ook een uitdaging. Mensen die veel meer met cultuur bezig zijn dan ik, zijn daar de voorbije jaren in deze commissie ook mee bezig geweest. Je moet kwaliteit stimuleren, maar er is ook een belangrijke vraag naar toegankelijkheid. Die discussie en die spanningsvelden gaan al jaren mee.

Professor Vereeck van de Universiteit Hasselt heeft recent de regionale spreiding van verschillende beleidsdomeinen bekeken, en vooral de middelen die lokaal naar de provincies gaan. Daaruit blijkt dat een billijk aandeel voor Limburg van de subsidies voor cultuur en culturele initiatieven zo'n 7.313.000 euro zou bedragen, rekening houdend met het aantal inwoners, de spreiding en een aantal andere indicatoren. In de praktijk bedraagt dat echter maar iets meer dan 4 miljoen euro, wat toch een groot verschil is.

We zijn zeker niet op alle vlakken slecht bedeed. De Limburgse musea en de culturele centra worden correct gefinancierd, maar bijvoorbeeld bij de muziekgezelschappen en toneelgezelschappen is het magertjes gesteld.

Het is natuurlijk een vicieuze cirkel. Als er weinig initiatieven groeien en bloeien, komt er ook weinig kwaliteit bovendrijven. Als er weinig financiering is, kan er meestal ook weinig geïnvesteerd worden in kwaliteit. Eigenlijk zitten we al sinds jaar en dag in die vicieuze cirkel.

Het provinciebestuur heeft de voorbije vijftig jaar geprobeerd om dat gat een beetje te vullen, om allerlei initiatieven op te starten met provinciale middelen. Er zijn onder andere musea uitgebouwd, denk maar aan het Provinciaal Gallo-Romeins Museum en Z33, en de activiteiten in Neerpelt en het Dommelhof. Maar ook daar is er een nieuw feit, omdat deze regering beslist heeft dat die culturele aangelegenheden niet meer op provinciaal niveau gehandhaafd moeten worden. Ze moeten ofwel naar de gemeente gaan, ofwel naar het Vlaamse niveau. Dat

zijn echter meestal initiatieven die de gemeentegrens overschrijden. U bent nu in onderhandeling om te bekijken wat daar de beste oplossing is, maar het betekent in ieder geval dat de provincie in de toekomst geen initiatiefnemer meer zal zijn van culturele initiatieven.

U zegt in uw visienota ook dat de hele creatieve sector niet onderschat mag worden als tewerksteller. Op Europese schaal is het immers de derde grootste tewerksteller. Ook dat is in Limburg natuurlijk belangrijk. Dat gaat meer dan alleen over de feitelijke cijfers. Wij zitten in Limburg met een grote sociaal-economische uitdaging na de sluiting van Ford. Wij moeten mensen aan het werk helpen. We hebben ook een groot aantal jongeren dat afstudeert zonder diploma.

Alles hangt een beetje samen, en cultuur is een enorme drijvende kracht om een samenleving omhoog te tillen en daar het beste uit te halen, waardoor we ook heel veel positieve effecten kunnen zien in andere domeinen dan louter de pure cultuurbeleving.

Minister, ik ondersteun uw doelstellingen, maar ik weet ook dat het niet zo gemakkelijk is om die in de praktijk te brengen. Wat zijn uw ideeën om die billijke spreiding beter te kunnen bereiken?

De voorzitter: De heer Engelbosch heeft het woord.

De heer Jelle Engelbosch (N-VA): Voordat het inhoudelijke debat gevoerd wordt, wil ik even stilstaan bij het feit dat hier een interpellatie wordt gehouden over een thematiek die straks aan bod zal komen bij de bespreking van de Strategische Visienota Kunsten. Mijns inziens konden de bekommernissen van mevrouw Lieten perfect meegenomen worden in die gedachtewisseling.

Mevrouw Lieten, ik verdenk u toch een beetje van profileringsdrang. U springt niet alleen van commissie naar commissie om bepaalde zaken te gaan verkondigen; u springt in deze interpellatie ook van de hak op de tak. U vertrekt vanuit de Strategische Visienota Kunsten, u springt dan over naar provinciale initiatieven van de provincie Limburg, dan verwijst u ook nog eens naar de interne staatshervorming Cultuur, om dan nog eens te verwijzen naar de studie van Lode Vereeck, om uiteindelijk aan de minister te vragen hoe hij zal zorgen voor een evenwichtige subsidiëring en spreiding van cultuur.

Puur inhoudelijk gaat de visienota Kunsten over het professionele kunstenbeleid, niet over het hele culturele speelveld dat breder is dan dat van de kunsten. Het cultuurbeleid bevat ook erfogoed, sociaal-cultureel werk, lokaal cultuurbeleid enzovoort. De spreiding en de evenwichtige verdeling waar de minister een paar weken geleden naar verwees, gaat over de spreiding van de professionele kunstenproducties.

U verwijst naar de studie van Lode Vereeck. Hij concludeert dat Limburg jaarlijks te weinig krijgt voor het brede cultuurveld. Maar een lezing van enkel het aspect 'cultuur' uit de studie, leert dat hij niet met alles rekening heeft gehouden. Wat betreft de professionele kunsten brengt hij enkel de toneel- en muziekgezelschappen aan. Laat me zeggen, mevrouw Lieten, het professionele kunstenveld is wel wat breder dan enkel toneel en muziek. Als u dan toch zo graag citeert uit de studie van Vereeck, dan wil ik u niet onthouden dat op basis van het cijferwerk de provincie Limburg te veel krijgt voor de centra. U leest en analyseert selectief.

Als Limburger mag het voor mij ook meer zijn. We zijn bijna Luminusmannetjes die steeds meer vragen. Mij niet gelaten, maar laat ons een bepaalde eerlijkheid in het debat houden. Onze partij doet niet mee aan uw spelletje van beste Limburger. In tegenstelling tot uw partij zetten we op elk thema een specialist in de materie. Voor u en blijkbaar ook voor bepaalde media primeert de plaats waar

een parlementslid woont, los van zijn of haar expertise. Het inhoudelijke debat laat ik graag over aan mijn collega, de heer Meremans.

De voorzitter: De heer Danen heeft het woord.

De heer Johan Danen (Groen): Voorzitter, minister, ik heb er begrip voor dat u deze thematiek niet louter geografisch bekijkt. Ik wil het ook breder trekken, maar het onevenwicht in dezen is schrijnend. Het is niet aan de minister om cultureel aanbod te organiseren. Ik ben me daar ten zeerste van bewust. Cultuur is een sector die ingebed hoort te zijn in de maatschappij. Dat is in de meeste gevallen ook wel zo. Het is een grote werkverschaffer, zoals al is aangehaald. Daarom vinden we het jammer dat er in het Strategisch Actieplan voor Limburg in het Kwadraat (SALK) heel weinig aandacht is voor cultuur en media. Er wordt een klein beetje aandacht besteed aan digitale media, maar voor de rest wordt cultuur erin doodgezwegen terwijl het een heel belangrijke werkverschaffer is, of toch zeker potentieel kan zijn en zeker in een regio als de onze.

Het is aan het parlement en aan u om goed na te denken hoe dat moet worden opgelost. Wat denkt u van een strategisch plan voor de kunsten, gedragen door de sector en specifiek voor Limburg waarbij wordt gekeken hoe het aanbod meer gediversifieerd kan worden of sterker kan worden gemaakt, zonder dat u als actor maar misschien als facilitator optreedt? Hoe zult u, de uitgangspunten van de nota en het decreet in acht genomen, erin slagen om de middelen en het aanbod geografisch beter te spreiden?

De voorzitter: De heer Meremans heeft het woord.

De heer Marius Meremans (N-VA): Ik weet niet of ik als niet-Limburger iets mag zeggen. *(Gelach)*

Ik ga er wel vaak op vakantie.

Ik ben verbaasd dat de interpellatie tot hier is geraakt. We hebben hoorzittingen gehad waarin de spreiding aan bod is gekomen. Straks hebben we de bespreking van de visienota waarin ook over spreiding wordt gesproken. Ik vind het bizar dat er nu plots een interpellatie wordt geagendeerd. U zult wellicht zeggen dat het Uitgebreid Bureau positief advies heeft gegeven. Dat advies, voorzitter, komt ook voor een deel van u. Ik vind dat we deze commissie toch wat ernstig moeten nemen.

De voorzitter: Ik heb gezegd dat het aan de wijsheid van het Bureau was om te oordelen of deze interpellatie een plaats kreeg op de agenda. Het Uitgebreid Bureau heeft daar in alle wijsheid over geoordeeld. Het is goed dat u uw vertegenwoordigers in het Bureau ook informeert.

De heer Marius Meremans (N-VA): Het advies van de commissievoorzitter weegt toch door. Ze gaan wellicht af op uw wijsheid.

Puur cijfermatig klopt dat maar een beperkt aantal kunstorganisaties uit de provincie Limburg werkingssubsidies ontvangen vanuit het Kunstendecreet. De minister gaf in zijn toelichting reeds aan dat uit een recente berekening van de verdeling bleek dat de budgetten voor Vlaams-Brabant en Limburg inderdaad lager zijn. Hij heeft toen gezegd dat hij zich wel kan indenken dat hierin verandering komt en dat de regionale evenwichten in het oog zullen worden gehouden.

We hebben die middelen zelf ook in kaart gebracht. Het klopt dat het procentueel wel beperkt is. Door de meerjarige subsidieronde in 2011 telt de provincie Limburg sinds 2013 vier gesubsidieerden minder. Op basis van het toegekende

subsidiebedrag daalde het toegekende bedrag aan organisaties die gevestigd zijn in de provincie Limburg, met een dikke 8 procent. Dan heb ik het enkel over de meerjarige werkingssubsidie 2013-2016, gebaseerd op het jaarverslag Kunsten en Erfgoed 2012.

Een kanttekening die het jaarverslag Kunsten en Erfgoed plaatst, wil ik meegeven: "Hier kan tegelijkertijd ook vastgesteld worden dat Limburg samen met het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest de minst sterke stijging in het aantal ingediende aanvragen laat optekenen."

Ik wil verder benadrukken dat we in het professionele kunstenlandschap niet met een apothekersweegschaaltje afwegen welke provincie wat krijgt. De insteek van het Kunstendecreet is dat we het landschap ondersteunen op basis van ingediende dossiers en op basis van een beoordeling van de kwaliteit. Als leidraad moeten we dat meenemen, maar het mag echter niet zo zijn dat elkeen iets moet krijgen. Kwaliteit staat voorop en de criteria die we hebben vooropgesteld. Indien beide kunnen worden gecombineerd, dan is dat fijn. Ik hoor sommige collega's uit West-Vlaanderen of elders dat ze dat ook moeten hebben. Voor mij staat kwaliteit voorop. Je kunt dat wel meenemen als leidraad.

Dan de afstemming tussen productie en spreiding. We merken op dat het aanbod aan publieksvoorstellingen van gesubsidieerde kunstorganisaties in de provincie Limburg minder is als je de cijfers bekijkt van het jaarverslag 2013 van het agentschap. Misschien zijn daar ook wel objectief aanwijsbare redenen voor. De spreidingsproblematiek is complex. Verschillende factoren spelen er een rol in.

Minister, in uw Visienota Kunsten haalt u aan dat de nood aan een betere spreiding in het Vlaamse kunstenlandschap groot is en dat u daar aandacht aan wilt besteden. Uiteraard delen we de bekommernis dat de spreiding van publieksvoorstellingen van kunstorganisaties nog kan worden opgekrikt. Kunt u daar dieper op ingaan? Welke paden zult u hier bewandelen?

Minister, daarnaast geeft u aan dat de regionale evenwichten inzake subsidiëring een aandachtspunt zijn. Pleit u om meer te kijken naar de regionale spreiding van de middelen? Hoe kan dat worden vereenzelvigd met de insteek van het Kunstendecreet, dat als criterium kwalitatieve meerwaarde heeft, zowel zakelijk als artistiek-inhoudelijk?

Het advies van de Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media (SARC) dan. De Sectorraad Kunsten en Erfgoed vraagt zich af of er zoals in het verleden nog een geografische herzetting kan gebeuren, afwijkend van de inhoudelijke en zakelijke adviezen. Indien dat zou gebeuren, hoe zult u dat motiveren?

De voorzitter: Mevrouw Bastiaens heeft het woord.

Mevrouw Caroline Bastiaens (CD&V): Ik ben een niet-Limburgse, maar mijn roots liggen daar wel. De problematiek is niet nieuw, maar bestaat al vijftig jaar. Ik geef een klein voorbeeld. Mijn mama vertelde afgelopen weekend dat ze als klein kind met de bus naar de opera gingen. Het was een grote uitstap naar Brussel die ze een keer per jaar deden, om naar de opera te gaan. Dat verhaal leeft nog steeds in Limburg. Maar iedereen beseft heel goed dat je niet in elke stad een opera kunt huisvesten. We moeten het onderscheid maken tussen het debat over het Kunstendecreet en de Visienota en de subsidiëronde die eraan komt. Wat er niet is, kun je niet subsidiëren.

Het debat over spreiding en aanbod is wel zeer actueel. De provincie Limburg heeft de voorbije jaren wel heel wat initiatieven genomen. Minister, het is heel belangrijk dat u in het overleg met de provincie nagaat hoe u de verankering van

de goede initiatieven in Limburg kunt behouden en versterken, en hoe u het culturele klimaat daar kunt vergroten.

Het maken van cultuur is dikwijls eigen aan steden. Dat heeft een zekere stedelijkheid nodig. We hebben heel aangename steden in Limburg, maar niet van de envergere van mijn nieuwe thuisstad Antwerpen. We moeten zoeken naar een nieuw evenwicht. Minister, kunt u al een toelichting geven over uw overleg met de provincies? Zeker in Limburg is dat een basis om verder op te kunnen werken.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Voor ik een inhoudelijk antwoord geef, toch een kleine bekentenis. Toen mijn voorouders – althans een lijn ervan – in tempore non suspecto vanuit het Rijnland tussen Aken en Düsseldorf in de jaren 1850 van plan waren door te stomen naar Brussel, zijn ze in Verviers terechtgekomen. Daarna was de rechte lijn naar Brussel te moeilijk, ze hebben een omweg genomen naar Limburg, waar ze een hele tijd zijn blijven hangen. Vandaar dat ik nog altijd familie heb in Overpelt, Hasselt, Zonhoven, Sint-Truiden en Wellen. De gevoeligheid met het dossier is me dus niet onbekend. Overigens heb ik ook West-Vlaamse, Oost-Vlaamse en Brabantse roots. Er is maar één provincie waar ik geen link mee heb, en die naam zal ik niet uitspreken.

Het klopt inderdaad dat het weghalen van de culturele taken in de provincie Limburg een grotere impact kan hebben – dat is te bediscussiëren, maar zeker niet uitgesloten – dan in sommige andere provincies voor wat de ondersteuning van cultuur betreft. We zijn hier bezig over de Visienota Kunsten, maar het debat is net iets breder. Het sluit erbij aan, en overstijgt het. Initiatieven zoals bijvoorbeeld Z33, het Gallo-Romeins Museum en Dommelhof – ik kan er nog andere noemen, vorige week was ik best wel onder de indruk van het Glazen Huis in Lommel – spelen een belangrijke rol in het culturele veld in Limburg. Aangezien ze geen zelfstandige organisaties zijn, maar initiatieven van het provinciebestuur, ontstaat er inderdaad onzekerheid over hun voortbestaan.

Dezer dagen en de voorbije weken wordt er met de provincie Limburg en met anderen overlegd. Het zijn vrij intensieve contacten – we leren de provinciale ziel in de diepte kennen – om ervoor te zorgen dat de provinciale culturele initiatieven niet verloren gaan – dat wil ik nog eens benadrukken – en door de meest aangewezen partij verder zullen worden ondersteund.

Wat ik heb aangekondigd, zijn we wel degelijk aan het doen. De initiatieven met de provincies gebeuren nu intensief in de eerste ronde. Wellicht volgt er nog een tweede ronde, want er zijn altijd wel wat losse eindjes of onduidelijkheden. We kijken provincie per provincie hoe we dat het best zouden aanpakken en wat de landingspistes zijn. Daarnaast is er ook nog een gemeenschappelijk afwegingskader, zoals we dat zo mooi noemen, over de provincies heen, zodat we niet in een provincie voor een bepaald soort dienst x beslissen en in een andere provincie y. De oefening is in volle gang en is zeer dynamisch aan het worden.

Ik vind de spreiding van het cultureel aanbod in het algemeen en van de subsidiëring zeer belangrijk. Bij de uitwerking van het verder beleid op het terrein zal ik meer aandacht hebben voor de goede spreiding van het aanbod en de subsidiëring naar de perifere gebieden. Ik gebruik die term zonder negatieve connotatie. Limburg ligt verder van Brussel dan andere gebieden.

Ik zal de culturele spreiding ook laten monitoren. We moeten dit weten. De cijfers met betrekking tot Vlaams-Brabant en Limburg die een aantal maanden geleden in de belangstelling zijn gekomen, hebben me, net als andere mensen,

doen schrikken. We wisten dat het zwaartepunt van ons cultureel beleid niet meteen in Limburg lag, maar wisten niet dat dit de verhoudingen waren.

De aanwezigheid van organisaties en initiatieven wordt natuurlijk in eerste instantie bepaald door de vraag van de initiatieven uit het culturele veld in deze regio. In die zin kan ik de heer Meremans bijtreden. Niemand zal dit trouwens op zich tegenspreken.

Er zijn me recent een aantal initiatieven voorgesteld die op de versterking van de culturele sector in Limburg inzetten. Ik heb er vertrouwen in dat deze initiatiefnemers hun ideeën in kwaliteitsvolle beleidsplannen of projectaanvragen zullen omzetten.

Ik wil nog benadrukken dat een goede spreiding van de gesubsidieerde initiatieven niet enkel voor de provincie Limburg belangrijk is. Zoals in mijn visienota staat, wil ik dat nauwer op de spreidingsplannen wordt toegezien. We zullen daar straks nog verder op kunnen ingaan. Indien organisaties op producties inzetten, moeten we dat mee in oenschouw nemen.

Ik vat mijn antwoord nog even samen. De ingediende dossiers blijven het eerste punt. Dat is overal zo. Hoe meer dossiers, hoe beter. Dat maakt een keuze voor ons moeilijker, maar dat is altijd het geval. Een dossier meer of minder maakt het verschil niet.

Wat de gevoeligheid van de spreiding betreft, wil ik nog even de voorlaatste alinea van het verslag van mijn presentatie van de visienota citeren: "De regionale evenwichten zullen in het oog gehouden worden. Uit een recente berekening van de verdeling bleek dat de budgetten voor Vlaams-Brabant en Limburg wel erg laag uitvallen. De minister kan zich inbeelden dat hierin verandering komt." Ik neem aan dat het dan niet om een neerwaartse verandering gaat. We zullen dit in relatie tot de ingediende dossiers bekijken. We zullen van de nood een deugd maken.

Het provinciaal dossier is geen eenvoudig overdrachtdossier. We mogen daar ook niet over klagen, want we hebben dit zelf in het Vlaams regeerakkoord geplaatst. We kunnen hier kansen uit putten om beide zaken gedeeltelijk gelijk te laten sporen. Het provinciaal dossier gaat natuurlijk over meer dan enkel de kunsten. We zijn hier alert voor. Volgens mij is het immers nodig hier alert voor te zijn.

De voorzitter: Mevrouw Lieten heeft het woord.

Mevrouw Ingrid Lieten (sp-a): Minister, ik dank u voor uw zeer gewaardeerd antwoord. Ik wil benadrukken wat ik zeer belangrijk vind. Ik heb deze interpellatie gehouden omdat u de regionale spreiding in uw visienota zelf als een issue hebt aangehaald. Ik ben hier ook van overtuigd.

Ik ben er zeker geen voorstander van het potje in vijf te verdelen. Zo werkt het niet. We moeten naar kwaliteit streven. Dit is afhankelijk van initiatieven die bottom-up uit het werkveld komen. Het is dan ook niet gemakkelijk hiervoor een oplossing te vinden.

We zullen zeker en vast een gedeelte van de oplossing moeten zoeken in de wijze waarop in Limburg met cultuur wordt gewerkt en omgegaan. Geografisch beschouwd, hebben we natuurlijk een lagere graad van stedelijkheid. Dat heeft een impact op de wijze waarop de mensen met elkaar omgaan.

Desalniettemin hebben we de voorbije jaren een fantastisch cultureel ondernemerschap gekend. De Basilica Concerten was vroeger de naam van een stoffige concertreeks in kerken. Nu is dat helemaal opengewerkt tot een beleving

die op een heel andere, toegankelijker en modernere wijze wordt benaderd. De Queeste is een toneelgezelschap dat fantastische resultaten boekt. Zoals mevrouw Bastiaens heeft vermeld, zorgt de laagdrempeligheid van de Zomeropera ervoor dat Limburgers, voor wie opera voor het overige onbestaande is, toch met een opera kennis kunnen maken. De laagdrempelige Zomeropera betekent voor veel Limburgers eenmaal per jaar een genietmoment.

Minister, er zijn veel mensen met kwalitatieve ideeën. Ik zou uw uitgestoken hand dan ook willen aanvaarden. Ik zou tevens iets willen suggereren. Wij, de hier aanwezige Limburgers, zouden erin kunnen slagen een platform te creëren om vijftig mensen uit de culturele sector samen te laten nadenken over wat in Limburg kan gebeuren, veranderen en verbeteren. Ik richt mij hierbij ook tot de heer Engelbosch, hoewel hij aan mijn expertise twijfelt. Ik wil het opentrekken. Kunt u, indien we hierin zouden slagen, tijd vrijmaken om met ons en vooral met die mensen in dialoog te treden? Op die manier kunnen we misschien proberen uit de stellingenoorlog te geraken en iets positiefs te bereiken. Hierdoor zouden hopelijk meer initiatieven voor subsidiëring aan de commissies worden voorgelegd. Die initiatieven zouden dan hopelijk ook een grotere succesgraad kennen en meer cultuur naar Limburg brengen.

Dat is de vraag die ik u wil stellen. Ik wil me engageren om, samen met de heer Danen en met de andere partijen, Limburgers uit de culturele sector samen te brengen. Ik hoop dat de heer Engelbosch wil meedoen. Kunt u zich dan engageren om tijd vrij te maken om hierover met ons echt in debat te treden?

De voorzitter: De heer Engelbosch heeft het woord.

De heer Jelle Engelbosch (N-VA): Mevrouw Lieten, ik trek uw expertise op het vlak van cultuur niet in twijfel, maar als ik zie welke onderwerpen u in welke commissies met betrekking tot Limburg aanhaalt, bent u blijkbaar een expert in alle onderwerpen.

Wat dit specifiek onderwerp betreft, ben ik tevreden dat u zelf hebt aangehaald dat het potje niet zomaar in vijf moet worden gedeeld. We moeten het apothekersschaaltje niet bovenhalen om na te gaan of Limburg net evenveel als de andere provincies krijgt. U hebt dat genuanceerd. U hebt zelf naar de graad van verstedelijking verwezen. Dit is in Limburg veel trager op gang gekomen. Een aantal zaken zijn gewoon historisch gegroeid.

Volgens mij deelt elke hier aanwezige Limburger dezelfde bezorgdheid. Dit is iets wat we samen moeten aanpakken. De minister heeft dit zelf ook verklaard. We moeten nagaan of de spreiding klopt. Iedereen heeft zijn eigen zaak. Als Limburgers moeten we echter vooral nagaan wat we in Limburg zelf kunnen doen. We moeten zelf de leiding nemen en ons afvragen hoe we cultuur meer bij de Limburgers kunnen krijgen.

Dit staat los van een onmiddellijke stijging van de middelen. Ik heb veel liever dat in middelen wordt voorzien aan de hand van een concreet project dan nu te stellen dat er meer middelen en subsidies moeten komen en vervolgens te bekijken wat we op cultureel vlak kunnen doen. Volgens mij moeten we de omgekeerde weg volgen.

De voorzitter: De heer Danen heeft het woord.

De heer Johan Danen (Groen): Voor mij staat kwaliteit natuurlijk ook bovenaan. Ik vind het jammer dat hier soms – hier achter mij – de indruk wordt gewekt dat wij op dat vlak toegevingen zouden willen doen. Daar is absoluut geen sprake van.

De feiten zijn wat ze zijn. Zoals de minister aangaf, de geografische spreiding is heel erg onevenwichtig. Ik ben ervan overtuigd dat, als we een facilitator zouden

hebben die de actoren vandaag samenbrengt om iets te laten groeien, er wel heel wat mogelijkheden zijn. Ik zou daartoe willen oproepen.

Het actieplan SALK, dat er kwam na de sluiting van Ford om Limburg erbovenop te helpen, mis ik in de kunst en cultuur. Op dat vlak is er heel wat mogelijk. Ik pleit ervoor om zoiets – gesteund door de actoren en gedragen door het veld – op te richten.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Ik dank u voor uw bijkomende en afsluitende bedenkingen.

Mevrouw Lieten, ik ben altijd te vinden voor een goed stuk vlaai. Ik ga graag in op elke suggestie. Ik bedoel, ik ben wekelijks of zelfs dagelijks in Antwerpen, Brussel en Gent te vinden op het culturele terrein. Ik heb dergelijke panoramische gesprekken ook al in Kortrijk en Brugge gehad. Ik heb een vrij goed zicht op wat er in Oostende en Roeselare beweegt. In mijn agenda staan uitstappen gepland naar Mechelen, Hasselt en Genk.

Hier wordt gesuggereerd om vanuit de kunstenlogica een landschapsplan te maken voor de provincie in plaats van voor een stad. Ik zal daar zeker op ingaan, dat behoort tot de mogelijkheden. Dan krijgen we een beter zicht op de toekomst. Als er anderen in deze commissie of elders mij uitnodigen: ik ga op elke uitnodiging in. Ik ben daar doorgaans slimmer van geworden.

Mevrouw Ingrid Lieten (sp.a): Ik dank u voor uw positieve houding, minister. We zullen ervoor zorgen – we gaan ons best doen, ik kijk ook naar de collega's – om de kunstactoren samen te brengen. We zullen die oefening goed voorbereiden zodat er met u grondig van gedachten kan worden gewisseld. Ik dank u voor deze vriendelijke woorden.

De voorzitter: De interpellatie is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Koen Van den Heuvel aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de opleidingsvergoeding – 1604 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel (CD&V): Voorzitter, minister, geachte leden, over de opleidingsvergoeding hebben we intussen zeven à acht maanden geleden al een vraag gesteld. We kennen dus allemaal de problematiek.

In de vorige legislatuur is er een verzoekschrift geweest, en een hoorzitting. In het regeerakkoord staan er ook een paar zinnen over. In deze commissie voelen we, denk ik, allemaal aan dat daar het best een oplossing voor komt. In de dagelijkse praktijk zien we daar immers toch nog heel wat onrust over, vooral bij kleine clubs. Misschien is 'onrust' niet het juiste woord, maar kleine clubs wijzen erop dat ze misschien een beetje te weinig worden gehonoreerd voor de goede jeugdwerking die ze hebben. Jonge talentvolle spelers – en het gaat over altijd maar jongere spelers – gaan naar grotere clubs.

In andere gemeenschappen van dit land is er al een sluitende wetgeving. Ook de regeling van de Fédération Internationale de Football Association (FIFA) heeft de deur opgezet voor een mogelijke vergoeding.

Minister, de vorige keren, tijdens de hoorzitting en naar aanleiding van andere parlementaire vragen, hebt u gezegd dat men moest proberen naar een zekere mate van zelfregulering te gaan. Op zich is daar natuurlijk geen probleem mee. Ook wat de discriminatie op de arbeidsmarkt betreft, om nu even uw andere bevoegdheid te vernoemen, zeggen we dat de sectoren zelf iets moeten doen qua zelfregulering. Op zich lijkt dat me in eerste instantie een juiste houding, maar we moeten er natuurlijk over waken dat die zelfregulering er ook komt. We mogen ook niet ongeduldig worden. We moeten iedereen de tijd geven om tot een oplossing te komen. De basketbalfederatie is een mooi voorbeeld ter zake, maar de andere takken aarzelen wat. Daarom rijst nu de vraag of de overheid geen tandje moet bijsteken om een ander, meer dwingend kader te bouwen voor die zelfregulering.

Minister, zijn er resultaten van de consultatieronde die twee jaar geleden werd gestart? Wat verwacht u van die resultaten? Hebt u ondertussen al overleg gehad met de kinderrechtencommissaris over deze materie? Wordt deze problematiek ook meegenomen in de bijsturing van het Federatiedecreet? Wat is uw standpunt met betrekking tot zelfregulering?

De voorzitter: De heer Wynants heeft het woord.

De heer Herman Wynants (N-VA): Voorzitter, mijnheer Van den Heuvel, in eerste instantie heb ik een opmerking. U stelde in de schriftelijke versie van uw vraag dat kleine clubs met een goede jeugdwerking hun jonge talentvolle spelers zien verdwijnen naar grote clubs die niet investeren in een eigen duurzame jeugdopleiding. U zou verstomd staan wat grotere clubs in de voetbalwereld investeren in de jeugdopleiding. In het basketbal heeft men een apart systeem, een poolsysteem. Men heeft er ook een bonus voor iedereen die speelt, maar een ploeg uit eerste klasse die geen jeugdopleiding heeft, die krijgt ook niets. Daar is het dus al gereguleerd. Daar moet u ook een beetje over nadenken.

Natuurlijk gaat de tijd tegenwoordig steeds sneller. Ik wil u geen verwijt maken, maar in het decreet van 24 juli 1996 staat duidelijk dat elke jeugdspeler vrij is, dat hij als niet-professionele sportbeoefenaar de vrije keuze heeft. Dat is ook de reden waarom destijds uw collega's, de heren Martens en Van den Brande, dit decreet hebben goedgekeurd, en terecht. Dat was eigenlijk een gevolg van het Bosmanarrest. Ondertussen zijn we enkele jaren verder. Ik blijf er voorstander van de zelfregulering toch in stand te houden.

Ik heb gisteren in de voetbalwereld gevraagd, en heb er de toestemming voor gekregen, dat het profvoetbal een fonds op jaarbasis zou aanleggen. Achteraf zullen we dan nog bespreken over welke sommen het gaat. Het profvoetbal is dan wel de Pro League, maar daarbij moet ik wel terugvallen op de Vlaamse ploegen alleen. Ik kan de Waalse ploegen immers natuurlijk niet verplichten om mee te storten. Ze zijn bereid om elk jaar voor vijf of tien jaar een bepaalde som te storten, die volledig naar de Voetbalfederatie Vlaanderen (VfV) gaat, voor de jeugdopleiding. Dat wil dan ook zeggen dat de jeugdopleiding door dat fonds wordt gesponsord. Ze zijn dus bereid een bepaalde som daarin te storten, en dan zal de VfV ten behoeve van de amateurs zelf mogen beslissen hoe dat wordt verdeeld. Ik heb daar een kleine opmerking bij. Voor mij is een jeugdwerking vooral gerelateerd aan goede trainers, en niet eventueel aan een goede accommodatie en dergelijke. Wie dan immers per toeval van de gemeente een stadion, een kunstgrasveld krijgt, die heeft dan zagezegd een goede jeugdwerking. Dat heeft daar niets mee te maken. Dan moet ik misschien terugkeren naar het federale. Misschien kunnen we onze trainers een ander statuut verlenen en dergelijke. Ik verwijs naar het statuut van semi-atorale medewerker. Ik blijf dus pleiten voor zelfregulering in de liga's. In het basketbal is het ook zo'n beetje. Minister, ik laat het echter aan u over om uw denksporen te presenteren.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Voorzitter, mijnheer Wynants, ik denk dat we goed moeten beseffen dat u ongelooflijk goed nieuws brengt. Dat lijkt me een element van een doorbraak vanuit de Pro League.

Ik zal heel eerlijk zijn: ik wist het net voor ik binnenkwam, ervoor niet. Ik vind het zelf heel goed nieuws dat dit daadwerkelijk gebeurt. Over die semi-agorale arbeid hebben we nu ondertussen met twee federale ministers contact gehad. Ik hoop dat we ook op dat vlak enigszins een doorbraak krijgen, ook omdat de drie gemeenschappen ondertussen aansturen op wat wij vragen. Ik hoop dat we ter zake een stap kunnen zetten, maar ik ben blij dat u dat aankaart.

Collega Van den Heuvel, ik wil een kleine kanttekening maken bij de wetgeving die in de andere gemeenschappen bestaat. U hebt dat aangehaald in uw inleiding. In een andere gemeenschap is er effectief een passage over een opleidingsvergoeding die wordt toegestaan. Maar het principe dat daar gehanteerd wordt, is evenredigheid met de aantoonbare opleiding. Ik snap dat wel, maar dat heeft wel situaties gecreëerd die helemaal ingaan tegen het arrest-Bosman en tegen ons decreet op de niet-professionele sportbeoefenaar. Ik daag u uit om eens te gaan kijken wat dat bij de vrije overgang van amateursporters al heeft teweeggebracht. Als je gewoon de wetgeving bij de Franstalige collega's bekijkt en het bondsreglement van de Koninklijke Belgische Voetbalbond (KBVB) dat alleen op Franstalige clubs van toepassing is, dan zie je dat een gewone amateurspeler van 15 jaar, die van de ene amateurclub naar de andere gaat, al snel meer dan 1000 euro kost. Ik ga ervan uit dat dat niet is wat wij willen realiseren, niet nu en niet in de toekomst. Laat ons dus de wetgeving van de collega's in de andere gemeenschappen niet als voorbeeld nemen. U hebt hier geen vraag over gesteld, maar ik kon het niet laten om daar toch iets over te zeggen.

Ik kom tot de consultatieronde. De Vlaamse Sportfederatie (VSF) heeft een aantal federaties rond de tafel gebracht om van gedachten te wisselen. De bedoeling is tot een gezamenlijk standpunt te komen. Enkele dagen geleden hebben we daar een eerste discussienota van ontvangen. U mag het me niet kwalijk nemen, maar ik wil deze discussienota ook wel ten gronde kunnen bekijken.

Ik wil u ook de twee hoofdprincipes meegeven. Het eerste is dat men een wettelijk kader vraagt voor een solidariteitsfonds. De heer Wynants is daar al op ingegaan. Wat ik belangrijk vind, is dat ze een solidariteitsfonds willen dat losgekoppeld wordt van de overgang van spelers. Het is een soort opleidingsfonds, dat los staat van het feit of een speler van club verandert, maar wel voor het verder groeien van een speler, in of buiten die ploeg, dat maakt niet uit. Een tweede punt is dat ze ook willen kijken naar de fiscale wetgeving rond de vrijstelling van de doorstorting van de bedrijfsvoorheffing. Maar u weet dat dat geen bevoegdheid is van mij. Het gaat ook verder dan waar wij in het regeerakkoord in hadden voorzien. Het vraagt zeker verdere discussie met de VSF over wat ze juist willen. Ik wil dat graag samen bekijken, maar ik heb daar nog wel wat discussie rond nodig.

Ik wil ook opmerken dat sportfederaties vandaag al kunnen opteren voor het invoeren van een jeugdsportfonds. Sommigen denken, omdat het niet in het decreet staat, dat het niet mag. Dat is verkeerd. Het staat niet in het decreet, dus laat het decreet het toe. Ik wil dat voor alle duidelijkheid en voor iedereen zeggen: het starten van een jeugdsportfonds kan wel op basis van het huidige decreet op de niet-professionele sportbeoefenaar, want het wordt niet verboden. Alles wat niet verboden wordt, kan. Ik heb niet eens een wijziging van het

decreet nodig om de wens van de VSF rond het sportfonds te realiseren. Ik kom straks op een klein detail terug.

Ik heb hierover geen specifiek contact gehad met de Kinderrechtencommissaris. De Kinderrechtencommissaris is wel sterk betrokken bij het netwerk ethisch sporten. Ik heb daar vorige week in de plenaire vergadering naar aanleiding van een actuele vraag van Peter Wouters nog over gesproken. De mensen van het Kinderrechtencommissariaat zijn ook gekomen naar de eerste effectieve vergadering van het netwerk ethisch sporten. Daar gaf de kinderrechtencommissaris een toelichting over aandachtspunten, vragen en meldingen die zij detecteren en die we ook kennen van de jaarverslagen. Maar specifiek hieromtrent hebben we daar geen contact over gehad. Ik weet niet of we dat echt specifiek hieromtrent moet hebben, maar ik ben er altijd toe bereid. Ik ben ervan overtuigd dat zij weten waar we mee bezig zijn en ze kunnen dat ook in de volgende bijeenkomsten van het netwerk ethisch sporten zeker aan bod brengen.

Het derde punt gaat over het Federatiedecreet. Als ik kijk naar de opleidingsvergoeding, dan moet ik eerlijk zeggen dat ik vind dat dat meer thuishoort in het decreet van 24 juli 1996 over het statuut van de niet-professionele sportbeoefenaar. Ik wil het daar houden en het niet in het Federatiedecreet meenemen. Het stond niet in het oude, en ik wil het ook niet in het nieuwe meenemen.

Wat betreft de zelfregulering, kan het grootste deel van de problematiek door zelfregulering worden opgelost binnen de bestaande wet- en decreetgeving. Ik zag daarnet iemand al de wenkbrauwen fronsen, maar misschien blijft er mogelijk een klein knelpunt over, namelijk de overgang van het niet-professionele naar het professionele statuut. Strikt genomen zou dat ook met een opleidingsfonds kunnen worden opgelost, maar als dat niet zo is, ben ik altijd bereid om het regeerakkoord effectief uit te voeren. Ik denk dat jullie het regeerakkoord kennen. Ik wil dit eerst, zoals het regeerakkoord zegt, verder bespreken met de VSF en zien wat en hoe.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel (CD&V): Voorzitter, ik wil de minister danken voor het antwoord en wil ook de heer Wynants danken voor het antwoord. Het begint me een beetje te dagen. Wanneer de heer Wynants me enkele weken geleden vroeg om deze vraag na de paasvakantie te agenderen en niet ervoor, had hij wat meer tijd om het werk op het veld verder te laten evolueren.

Op zich vind ik die zelfregulering een goede zaak. Ik heb dat ook in mijn inleiding gezegd. Ik heb verwezen naar discriminaties op de arbeidsmarkt. Als een sector zichzelf kan organiseren met een kwaliteitscontrole en de overheid enkel het kader moet bewaken, dan vinden wij dat de 'first-best' oplossing.

Als, voor alle duidelijkheid, de sector ook in deze problematiek een goed kader kan organiseren, dan juichen wij dat toe. Ik ben dan blij van de heer Wynants te vernemen dat in de Pro League daartoe nu initiatieven worden genomen. Dat vinden wij een goede evolutie en wij willen die dan ook alle kansen geven. De vraag is er een week of zes geleden gekomen omdat het een beetje stil was op dat vlak.

Minister, in uw vorige antwoord maakte u zelf een allusie op de kinderrechtencommissaris. Daarom vragen we nu of daar iets uit is voortgekomen.

Voor het Sportfederatiedecreet is er nu een uitvoeringsbesluit. Ook daarom is het niet zo'n vreemde vraag.

Ik besluit. Wij zijn ook voor zelfregulering. Maar als de sector na geruime tijd niet tot een resultaat komt, vinden wij dat de overheid initiatieven moet nemen. Ik ben blij te horen dat er binnen de Pro League initiatieven zijn die de goede richting uitgaan. Dan is dat voor ons ook een 'first best'-oplossing.

De voorzitter: De heer Wynants heeft het woord.

De heer Herman Wynants (N-VA): Mijnheer Van den Heuvel, ik heb dat gisteren mee goedgekeurd. U weet dat het bij de Pro League niet zo eenvoudig is. Zij zullen ongeveer in dezelfde zin voorstellen formuleren. Die moeten hier dan worden besproken. Dat is geen probleem.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Koen Van den Heuvel aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de stand van zaken met betrekking tot het aangekondigde nieuwe decreet voor de sportfederaties – 1835 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel (CD&V): Dit is een opvolgingsvraag met betrekking tot een van de belangrijke decreten die we de volgende jaren binnen dit relatief kleine beleidsdomein zullen maken. Wij hebben in het regeerakkoord duidelijk de ambitie uitgesproken om een nieuw decreet voor de sportfederaties uit te werken. Daar zijn verschillende redenen voor: rationalisatie, efficiënter kunnen werken en een meer resultaatgerichte financiering op poten zetten. Zo zullen wij inspelen op het veranderende sportlandschap in Vlaanderen.

Deloitte heeft ondertussen een outputanalyse gemaakt bij de federaties op basis van interviews en vragenlijsten. Op 1 april 2015 werden de resultaten hiervan voorgesteld. Ook de internationale studie van professor Jeroen Scheerder naar de aansturing van sportfederaties werd toen voorgesteld.

Minister, wij hadden graag die studies gehad. Kunt u ze doorsturen naar deze commissie? Welke conclusies trekt u uit deze rapporten en wat zijn voor u de krachtlijnen met het oog op het nieuwe Sportfederatiedecreet? Hoe zult u de participatie rond het nieuwe Sportfederatiedecreet organiseren?

De voorzitter: De heer Bajart heeft het woord.

De heer Lionel Bajart (Open Vld): Minister, beste collega's, volgens mij zijn de studies waarover de heer Van den Heuvel het heeft ondertussen beschikbaar. Ze verdienen volgens mij een apart moment van bespreking. We moeten of kunnen dat nu niet snel-snel afhandelen. De internationale studie formuleert een hele reeks good practices en houdt rekening met nogal wat zaken die een debat ten gronde verdienen. Ook de outputanalyse is aan de uitgebreide kant. Dat is goed, maar zij is misschien te uitgebreid om hier echt te kunnen bespreken. Maar dat is een persoonlijke noot.

De voorzitter: De heer Wouters heeft het woord.

De heer Peter Wouters (N-VA): Voorzitter, minister, collega's, ik moet eigenlijk op dezelfde manier beginnen als de heer Wynants daarnet. Hij was dan nog vijf jaar eerder in de tijd: 1996. Het decreet dat wij nu bespreken, is van 2001. Het sportlandschap evolueert even snel als Usain Bolt. Wij kennen

inderdaad het stappenplan. Tijdens de vorige legislatuur werden daarvoor ook stappen gezet. Recent kregen we dan ook het nieuws over de outputanalyse en de internationale studie. Wij kennen allemaal de problemen van het huidige Sportfederatiedecreet. De subsidie wordt vooral op basis van de kwantiteit en niet zozeer van de kwaliteit gegeven. Dat is iets waarover we zeker bezorgd zijn.

Minister, mijn fractie staat achter de uitgangspunten zoals ze werden opgesomd in het regeerakkoord en in uw beleidsnota. Is het gezond dat verschillende federaties dezelfde sport aanbieden? Ik denk niet dat dit altijd tot de gewenste successen leidt. Moeten we die federaties allemaal blijven subsidiëren?

We zijn ook zeer tevreden dat in het nieuwe decreet plaats zal zijn voor de recreatieve sportfederaties. Daar moeten we toch ook de nodige aandacht voor hebben. Op die manier kunnen we jong en oud blijven stimuleren om aan sport te doen.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Ik vind het heel goed dat jullie mij scherp houden op het nieuwe Sportfederatiedecreet. Dat is op zich niet nodig, want ik heb van in het begin gezegd dat dit een van de belangrijkste decreten is die ik wil realiseren en ook echt moet realiseren tijdens deze legislatuur.

Mijnheer Bajart, de onderzoeken zijn inderdaad beschikbaar. Ze staan op de websites van het Bloso-kenniscentrum en van het steunpunt Sport. Ze werden ook toegelicht op de Bloso KIC's kennisdag, waar ik het voorwoord heb gegeven. Ik zal daarnaar verwijzen om die te bekijken.

Wanneer ik de rapporten bekijk, dan stel ik vast dat er correct rekening wordt gehouden met de context en randvoorwaarden. Het is altijd goed om te verwijzen naar buitenlandse voorbeelden, maar iets gewoon overnemen is nooit de beste zaak. Ook in Vlaanderen hebben de sporten een aantal karakteristieken die verschillend zijn in andere landen. Wat er elders gebeurt, kan dan ook niet zomaar worden getransponeerd naar Vlaanderen. Dat blijkt overigens uit een van die twee studies, met name de studie van het steunpunt.

Daarnaast wordt vastgesteld dat Vlaanderen over een zeer gedifferentieerd sportlandschap beschikt waarbij meerdere sportfederaties zich focussen op hetzelfde sportaanbod en dezelfde doelgroep, wat een inefficiënt gebruik van de financiële middelen tot gevolg heeft. Ofwel zijn er steeds meer middelen nodig om hetzelfde te blijven presteren, ofwel moeten de bestaande middelen beter kunnen worden ingezet.

Uit het onderzoek van Deloitte blijkt dat om de werking van de sportfederaties te verbeteren, we beter op output – kwaliteit en dienstverlening – kunnen subsidiëren dan op kwantiteit of aantal leden. Een efficiënter gebruik van de subsidies kan bijvoorbeeld door shared services mogelijk te maken tussen verschillende sportfederaties. Dat wordt vandaag in het Federatiedecreet niet gestimuleerd, wel integendeel.

Daarnaast blijkt dat de kwaliteit van het sportaanbod kan verbeteren door projectmatige subsidiëring. Dat is vandaag mogelijk voor de uitbouw van de jeugdsport. Dat is volgens de studies een goede methode.

Beide studies besluiten dat een rationalisering van het sportlandschap een efficiëntere benutting van de financiële middelen zal inhouden als dit gekoppeld wordt aan een subsidiëring op output via een subsidiekorf met kwaliteitscriteria en het afsluiten van een beheersovereenkomst op basis van de specifieke doelstellingen en opdrachten van elke sportfederatie.

Wat betrokkenheid betreft, kan ik hier een goed voorbeeld geven. Vanaf de eerste stap hebben we het werkveld betrokken bij de voorbereiding van het nieuwe decreet voor de sportfederaties. In december 2012 was er een eerste evaluatie van het decreet van 13 juli 2001 door Bloso samen met de Vlaamse Sportfederatie (VSF). Per soort sportfederatie werd een SWOT-analyse (strengths, weaknesses, opportunities, threats) gemaakt. In juni 2013 volgde een diepgaand overleg met een representatieve afvaardiging van de sector op mijn kabinet. Tot slot werd in december 2013 tijdens een rondetafel met als thema 'de Vlaamse sportfederatie in 2020' gebrainstormd met de ruime sportsector over negen belangrijke thema's.

Daarna besliste ik om in 2014 de twee studieopdrachten te laten uitvoeren. Bij de studie van Deloitte was de input vanuit de sportfederaties fundamenteel.

Bloso bereidt op deze basis een nieuw decreet voor. Ook daar worden de VSF en mijn kabinet bij betrokken. Het is de bedoeling de impact van het nieuwe decreet in te schatten op basis van simulaties van de subsidies.

Wat de timing betreft, heb ik geleerd heel voorzichtig te zijn. Het is mijn ambitie om tegen 1 januari 2017 het nieuwe decreet in te voeren. Het is echter het parlement, de decreetgever die dat bepaalt. Bij elke stap die we zetten in dat proces, wil ik de VSF betrekken.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel (CD&V): Minister, ik dank u voor uw antwoord. De vraag is gesteld begin april, en toen stonden ze nog niet online. Wij hebben toen de suggestie gedaan aan de commissievoorzitter om een hoorzitting te organiseren over deze studie. Ik wil hier nogmaals bepleiten om een aantal mensen uit te nodigen. Het zou goed zijn om de presentaties daarover te horen en daar een gedachtewisseling over te houden, op basis van die studies. Ik heb dat idee al eens per brief aan de voorzitter gesuggereerd; ik hoop dat de collega's daarachter kunnen staan.

Minister, ik noteer verder dat u de timing een beetje opschuift naar januari 2017. Het lijkt me ook beter een goed decreet te hebben dan een holderdeholder tot stand gekomen decreet. We moeten er wel over waken dat we tegen januari 2017 klaar zijn. Deze commissie is alvast gemotiveerd om daar mee werk van te maken. We willen daar constructief aan meewerken.

Ik vind het belangrijk dat u het werkveld wilt betrekken. Daar zullen we mee op toezien, zodat het een kwalitatief decreet wordt dat wordt gedragen door het werkveld.

De voorzitter: De heer Wouters heeft het woord.

De heer Peter Wouters (N-VA): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Mijnheer Van den Heuvel, ook wij zien het zitten om die nieuwe nota onder de loep te nemen in de commissie. Onze steun hebt u.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Ik begrijp uw vraag om de studies hier te bespreken, ik wil alleen suggereren om het niet te doen. Ik moet me niet bemoeien met de werkzaamheden, maar ik leg u uit waarom ik het niet zou doen. De twee studies zijn waardevol en zijn een element in de totale discussie. Zoals u weet, hebben we ook een rondetafel gehad. De studies zijn ter beschikking.

Mijn voorstel is: heb iets meer geduld, en dan kom ik met een voorstel naar hier, waarin ik alles verwerk dat we overal hebben opgepikt. U kunt die onderzoeken

ook lezen. Maar ik vind het moeilijk om daarover nu al een discussie te houden. De vraag is dan evident in hoeverre ik met die onderzoeken rekening houd en hoe ik ze wil vertalen in een nieuw decreet. Ik ga dan moeten antwoorden dat u moet wachten, en daarmee bent u niets vooruit. Dat zeg ik nu als mijn reactie, maar ik heb alle respect voor de keuze van het parlement.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel (CD&V): Minister, we zouden dan een hoorzitting of een gedachtewisseling houden op basis van die studies. Ik denk dat we allemaal wijs genoeg zijn om daaraan geen directe gevolgen te koppelen. We verwachten niet dat u een week later met een nota komt. Het is interessant voor de commissie om die mensen te horen, zonder u te confronteren en te zeggen dat u het moet uitvoeren. Dat kan niet de finaliteit zijn van een gedachtewisseling, daarin wil ik u geruststellen.

Maar ik zie ook niet meteen het probleem als we een vrijblijvend discussiemoment organiseren met die mensen. Als u met uw nota komt, kunnen we dat opnieuw doen. Of misschien moeten we die mensen uitnodigen wanneer u de nota hebt overgemaakt aan de commissie, dan hebben we een meer gestoffeerde gedachtewisseling. Collega's, daar kunnen we nog even over nadenken.

De voorzitter: Minister, mag ik u vragen welk karakter uw nota zal hebben: een ontwerp van decreet, een witboek, een conceptnota?

Minister Philippe Muyters: Dat is een terechte vraag. Dit is een moeilijk proces. U bent het ermee eens dat dit een van de zwaarste oefeningen is die we moeten doen. Ik heb nu vier elementen: de rondetafel, de basisbevraging en de twee onderzoeken waarnaar nu wordt verwezen. Op basis daarvan wil ik een eerste discussienota krijgen van Bloso, en die wil ik niet voorleggen, uiteraard niet. Die wil ik bekijken, ook met de VSF. Ik wil draagvlak creëren. Ik wil ook kijken binnen de regering tot welke grenzen we kunnen komen, dat mag de oppositie me niet kwalijk nemen. Op basis van die discussie zal ik bepalen of we naar een conceptnota of meteen naar een ontwerp van decreet kunnen gaan. Daarop kan ik nu niet antwoorden.

De voorzitter: Ik vraag geen inzage in de regeringsstukken, laat dat duidelijk zijn, minister.

Mijnheer Van den Heuvel, we hernemen uw voorstel bij de regeling van de werkzaamheden.

De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Herman Wynants aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over het advies van het Federaal Kenniscentrum voor de Gezondheidszorg (KCE) over de hartscreening voor jonge sporters – 1768 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: De heer Wynants heeft het woord.

De heer Herman Wynants (N-VA): Mijn vraag is al enkele weken oud, en nu is die zeker belangrijk. Ik vind het spijtig dat er zo weinig mensen aanwezig zijn. Het is spijtig, maar goed. De verplichte hartscreening voor sporters wordt weer in vraag gesteld. U weet dat het Federaal Kenniscentrum voor de Gezondheidszorg (KCE) daar niet zo positief tegenover staat. Professor Gillebert heeft nu het

geval-Mertens onderzocht. Hij noemt het "zoeken naar een speld in een hooiberg". Dat is enorm moeilijk.

Daarnaast is er de Vereniging voor Sport- en Keuringsartsen (SKA). Professor Heidbuchel, die werkte voor SKA, is wel voor een screening. Het is moeilijk hoe u eruit moet geraken, minister.

Deze week heb ik nog gehoord van de spelers in de wedstrijd in Genk dat ze gelukkig naast het eerste veld speelden, want gewoonlijk spelen ze vijf kilometer verder en is er niet eens een defibrillator mee.

Minister, kunnen we niet zeggen dat elke ploeg verplicht een defibrillator moet hebben? Ik geef het voorbeeld van de voetbalploeg in Westerlo: wij hebben dat, wij verplichten ook onze jeugdtrainers om twee keer per jaar bij het Rode Kruis een cursus te volgen. Het is belangrijk.

Anderzijds zegt professor Gillebert dat het moeilijk is om te screenen: er is één kans op vier om het te ontdekken. Ouders zouden kunnen denken dat hun kind in orde is omdat het gescreend is, maar dit geeft geen zekerheid. Daar ligt de moeilijkheid.

Minister, ik moet u een moeilijke vraag stellen: hoe ver kunnen we gaan? Welke stappen kunnen we zetten om gezond te sporten?

De voorzitter: De heer Bajart heeft het woord.

De heer Lionel Bajart (Open Vld): Voorzitter, minister, collega's, ik wil me graag aansluiten bij de vraag. De heer Wynants heeft al uiteengezet wat de bezwaren zijn die we delen rond de stelling van het KCE. Aangezien er geen voldoende wetenschappelijke basis is, vraag ik me af of er geen nood is om gerichter te testen? Ik denk luidop omdat ik het zelf niet goed weet. Je zou bij specifieke sporten of bij een specifieke familiegeschiedenis kunnen testen.

De voorzitter: De heer Wouters heeft het woord.

De heer Peter Wouters (N-VA): Voorzitter, minister, collega's, voor zulke zaken bestaan er spijtig genoeg geen oplossingen. Zulke alleenstaande gevallen zijn natuurlijk intriest.

In Deurne hebben wij alle clubs het aanbod gedaan om hun trainers een EHBO-cursus te laten volgen. Wat is het voordeel? Niet overal is die apparatuur voorhanden. Niet iedereen weet hoe hij die moet gebruiken. In Westerlo is men al verder en heeft men ervoor gezorgd dat alle trainers ermee kunnen werken. Hoe kleiner de club, hoe moeilijker de investering zal zijn. Met een opleiding voor eerste hulp zetten we toch al een stap in de goede richting. Alles zullen we nooit kunnen uitsluiten, maar we zetten wel een stapje in de goede richting.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Allereerst wil ik de familie van Gregory Mertens mijn deelneming betuigen. Het is heel zwaar en moeilijk als jonge mensen veel te vroeg afscheid van het leven moeten nemen. Alle sterkte voor de familie.

Ik denk dat het zeer moeilijk is om een defibrillator te verplichten. Het hangt een beetje af van de sport. Stel dat ik zeg dat alle sportfederaties die moeten hebben. Waar moet hij gehangen worden in de wandelclub? Waar moet hij hangen in de wielclub? U weet dat ik ook geen fan van verplichtingen ben. Het moeten de federaties zijn die de zin, de onzin en het nut van zoiets – en ik vind het heel belangrijk – moeten inzien. Bij dit voorval was er wel een defibrillator

aanwezig en het is niet gelukt. Voor velen zou het wel een oplossing zijn. Intussen vind je er ook al vaak in openbare gebouwen.

Ik heb samen met het Rode Kruis een actie voor sportclubs opgezet om de eerste hulp en het gebruik van de defibrillator te promoten. Misschien moeten we aan de commissiesecretaris laten weten hoeveel clubs er hebben op ingetekend. Ik herinner me dat we in de vorige legislatuur een eerste stand van zaken hebben gegeven die heel veelbelovend was, over sportclubs heen, wat ook heel positief is.

Het KCE-onderzoek toont veel dingen aan en brengt veel dingen naar voren. Een plotse hartdood bij jonge sporters komt gelukkig zelden voor. Nu klinkt dat natuurlijk ongeloofwaardig, maar het blijkt wel uit de statistiek. De onnauwkeurigheid van hartscreeningsonderzoeken maakt dat ze onvoldoende betrouwbaar zijn en dat ze leiden tot valse positieven en zo tot onnodige handelingen. Dat is ook niet aangewezen. Een van de belangrijkste punten is dat er in Vlaanderen en in België geen systematische registratie is. De cijfers die bestaan, zijn heel moeilijk interpreteerbaar om tot algemene conclusies te komen. Ik stel dus voor dat we voorzichtig zijn met algemene conclusies.

Ik vind het wel positief dat wetenschappers proberen een antwoord te formuleren op vragen die leven bij ons allemaal, bij ouders, sporters, sportorganisaties en artsen.

Het sportmedisch geschiktheidsonderzoek dat we hebben gestart in Vlaanderen, is voor mij toch een belangrijk aspect van mijn gezondsporthebeleid, waarvoor we het decreet van 2013 hebben. Dat decreet biedt een kader, waarin er geen verplicht onderzoek is, noch een veralgemeend of systematisch sportmedisch onderzoek. Opnieuw: laat ons kijken naar de aard en de intensiteit van de sport en naar wie die sport zal uitoefenen.

Voor ons bestaat het medisch geschiktheidsonderzoek vooral uit het bekijken van lichamelijke aspecten – niet enkel het cardiale, maar veel ruimer – die van belang zijn om een goed sportadvies te geven. Het onderzoek zou aan de individuele sporter een advies kunnen geven over de voor hem meest geschikte vorm van sportbeoefening, eerder dan het uitspreken van een verbod of toelating om te sporten. Dit gebeurt vanuit de overtuiging dat niet sporten ongezonder is dan sporten. Daarom moeten we proberen geen drempels te creëren.

Vanuit het KCE-onderzoek wil men – terecht – vermijden dat in België alle jonge sporters systematisch preventief worden gescreend op één aspect, namelijk de plotse hartdood.

Voor mij heeft het KCE-advies niet direct een impact op het beleid dat we voeren, en zeker niet op een toch wel ruimer aspect als het sportmedisch geschiktheidsonderzoek.

Welke stappen willen wij nog nemen? Met het gezondsporthebeleid wil ik vooral inzetten op een resultaatgerichte samenwerking met de sportorganisaties. We hebben de Vlaamse Vereniging voor Sportgeneeskunde (VVS) erkend als organisatie die beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling op het gebied van gezond sporten moet realiseren. Die VVS zal de volgende drie jaar meewerken om het beleid te faciliteren, een multidisciplinair netwerk gezond sporten uitbouwen en ten slotte om de kennis over gezond sporten verder te ontwikkelen en te vertalen in handige instrumenten op maat van de sporter en de sportorganisaties.

Het is belangrijk dat we alle kennis inventariseren die bestaat bij de Vlaamse sportfederaties, en dat die als basis kan dienen voor beleidsondersteunend advies. De VVS zal de prevalentie doen van de sportletsels. Zij zullen dus bijvoorbeeld kijken hoeveel voetballers op 1000 van 14 jaar een knieblesure

hebben. Het is goed dat we bekijken bij welke sporten we welke blessures terugvinden, omdat het de mogelijkheid geeft om preventie te organiseren. Dat moet mogelijk zijn dankzij het VASO-protocol (Vlaamse Aanbeveling Sport-medisch Onderzoek).

De VVS en de Vereniging voor Sport- en Keuringsartsen (SKA) zullen de sportfederaties ook adviseren en begeleiden bij hun beleid inzake sportmedische geschiktheidsonderzoeken. Ze zullen ook de kennis en het beleid op het vlak van preventie van sportletsels bij de sportfederaties helpen optimaliseren.

Ter ondersteuning van de sportsector heeft de Vlaamse overheid het initiatief van de VVS en de SKA gesteund. Zij vroegen om een gestandaardiseerd onderzoeksprotocol. Ik denk dat dat echt een doorbraak is. We beseffen dat te weinig. Dat we daar tot een gestandaardiseerd onderzoeksprotocol komen, lijkt mij een goede zaak na de chaos van sportmedische attesten en keuringen. Ik zal iets herhalen dat ik in het verleden al heb gezegd in deze commissie. Ik wil hier niemand mee affronteren. Ik zei toen dat je voor zo'n sportmedisch attest naar je huisarts kon gaan, die je hartslag nam, je tien keer liet pompen en die hartslag dan nog eens nam. Ik zie dat jullie lachen. Ik denk dat dat echt zo gebeurde. Het is dus goed dat we daarover een protocol hebben. Zo kan de sporter een medisch verantwoorde sportkeuze maken, kun je als beleidsmaker de sportdeelname ondersteunen en vooral voorkomen dat er gezondheidsschade is. Ik denk dus dat het een goede zaak is.

Het was geen persoonlijk initiatief van mij, maar wel een antwoord op een maatschappelijk gedragen vraag.

Het VASO is volgens mij dus geen synoniem voor een sportmedische hartscreening, maar wel een preventief onderzoek dat alle lichamelijke aspecten bekijkt die van belang zijn om een goed sportadvies te geven. Bij de projectaanvraag voor VASO werd de wetenschappelijke onderbouwing gegarandeerd. Niet minder dan vier Vlaamse universiteiten en Domus Medica hebben hun schouders daaronder gezet. Bovendien heeft Domus Medica voorgesteld om zijn expertise van praktijkrichtlijnen te benutten om uitgaande van VASO een huisartsenrichtlijn voor gezond bewegen en sporten te maken met garantie van wetenschappelijke onderbouwing. SKA doet ook heel wat inspanningen om die huisartsen op te leiden.

Samen met de experts zullen we dus proberen op een uniforme, degelijke manier iedere sporter het advies te geven waarop hij kan vertrouwen.

Tot slot bestaat er voor de sportclubs en sportfederaties geen enkele verplichting. Dat heb ik helemaal in het begin ook al gezegd. Sportfederaties en sportclubs lijken mij beter geplaatst om te zien wat er wel kan worden verplicht. Zij krijgen de mogelijkheid om dat te doen als ze dat zelf wensen.

Ter afronding is het essentieel dat sporters en hun ouders goed geïnformeerd worden, dat artsen verder opgeleid worden en dat er – dit vind ik heel essentieel – verder geïnvesteerd wordt in het vergaren van Vlaamse gegevens zodat we een echt beleid kunnen voeren.

De voorzitter: De heer Wynants heeft het woord.

De heer Herman Wynants (N-VA): Na het nieuws van daarnet, heb ik nu wel alles gehad.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Peter Van Rompuy aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de nieuwe regels voor voetbalmakelaars – 1840 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Peter Van Rompuy (CD&V): Voorzitter, minister, de wereldvoetbalbond FIFA bepaalt dat zaakwaarnemers in het voetbal vanaf 1 april geen licentie meer moeten hebben. Ze moeten alleen nog hun transfers registreren en 'à la limite' nog enigszins controleren. De Europese Commissie heeft daar in het verleden al bemerkingen over gemaakt en vindt dat er beter toch een zekere kwaliteitscontrole is, niet alleen in het belang van de voetbalwereld, maar ook om te voorkomen dat er activiteiten worden ontwikkeld zoals witwaspraktijken, matchfixing en in het allerergste geval ook mensenhandel.

Vanuit FIFA krijgen de nationale voetbalbonden wel de mogelijkheid om strenger te zijn en om regels in te voeren. Engeland heeft dat gedaan en ik meen Duitsland ook, maar wat dat laatste land betreft, kan ik me vergissen.

Het is natuurlijk niet alleen een zaak van de Voetbalbond, ook van het algemeen belang. We moeten maximaal voorkomen dat voetbaltransfers gebruikt of misbruikt worden voor witwaspraktijken of andere malafide praktijken.

Het is natuurlijk ook van belang om jonge spelers te beschermen in een periode van hun leven waarin ze bijzonder beïnvloedbaar kunnen zijn. Ik denk aan het interview met de vader van Junior Malanda. Het geeft aan hoe essentieel een goede begeleiding is voor jonge spelers, zowel bij de transfers als daarna. Het is niet evident om op zo'n jonge leeftijd plots in de spotlights te staan en om te gaan met de druk die daarbij komt kijken – we kunnen er ook van meespreken als politici.

Minister, wat is uw opinie bij deze materie? Hebt u hierover al overleg gehad met de Voetbalbond en zo ja, wat is dan het resultaat ervan?

De voorzitter: De heer Wynants heeft het woord.

De heer Herman Wynants (N-VA): Voorzitter, ik zou willen aanvullen met de woorden van de vader van Junior Malanda: "Blijf uit de buurt van de makelaars".

Ik denk dat de minister het reglement heeft gekregen van de Belgische Voetbalbond. Hij zal het er straks wel over hebben. We moeten nu registreren via het Belgische systeem. We moeten immers de Europese normen volgen. Wij moeten gegevens kunnen nakijken bij de Belgische Voetbalbond. De spelers moeten geregistreerd zijn, dat wil zeggen dat de clubs moeten doorgeven wie heeft betaald en wat werd betaald. Onder 18 jaar mogen ze zelfs geen geld vragen. Ook voor de begeleiding zijn er normen. Maar ja, wie beslist daar dan over? De minister zal dit kunnen verduidelijken, hij zal het reglement wel gelezen hebben.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Voorzitter, dames en heren, ik wil eerst even stilstaan bij het Europese kader en vooral bij de studie die in 2009 in opdracht van de Europese Commissie werd gemaakt over de sportmakelaars. In die studie staan een aantal essentiële punten. Het eerste betreft de verantwoordelijkheid van de sportorganisaties inzake goed bestuur en het scheppen van een duidelijk

kader voor sportmakelaars. Volgens die studie zijn de sportfederaties het beste geplaatst om dit kader uit te werken. De publieke overheden kunnen complementair optreden om toe te zien op de activiteiten van die sportmakelaars. Ten aanzien van de sportfederaties stelt dezelfde studie dat het het beste is dat zij duidelijke kaders creëren voor vrijwillige licentiesystemen voor agenten, de gedragscodes en dergelijke. Die systemen mogen aldus de Europese Commissie – het zal u niet verwonderen – het vrije verkeer van sportmakelaars binnen de Europese Unie niet belemmeren. Verder deed een EU-expertengroep een aantal aanbevelingen over het reguleren van de activiteiten van makelaars. Dit was niet politiek, het waren puur aanbevelingen van experts.

Mijnheer Van Rompuy, een tweede punt dat ik duidelijk wil stellen, is dat wij in Vlaanderen een decreet hebben over de private arbeidsbemiddeling. Ik kan me vergissen, maar ik meen dat u net parlements lid was geworden toen het goedgekeurd werd. Die wetgeving omvat een gedetailleerde gedragscode, een klachtenprocedure, en een controle- en sanctioneringsmechanisme. Uiteraard gelden de regels van de arbeidsbemiddeling ook voor de voetbalmakelaars. Al deze regels werden opgesteld om de werknemer te beschermen, dat is de basisfilosofie van die wetgeving. Voor 2010 moesten de makelaars ook erkend worden, maar onder impuls van de Europese Dienstenrichtlijn is dat weggevallen.

Het FIFA-reglement ruilt het oude licentiesysteem voor zaakwaarnemers in voor een versoepeld 'registratiesysteem'. Dit werd gedaan omdat werd vastgesteld dat slechts 25 tot 30 procent van de internationale transfers van spelers gebeurde via een sportmakelaar met licentie. Als ik goed kan tellen, wil dit zeggen dat 70 tot 75 procent van de transfers niet gebeurde door een makelaar met licentie.

De doelstelling die het oude FIFA-reglement had met betrekking tot de licenties, om schadelijke praktijken in de voetbalbemiddeling tegen te gaan, werd met het oude licentiesysteem dus zeker niet bereikt. De registratieverplichting die FIFA nu invoert voor alle spelersmakelaarsactiviteiten, zowel betaalde als onbetaalde, moet transparantie bieden. Er wordt vereist dat alle transacties geregistreerd en openbaar gemaakt worden. Daardoor kan, volgens FIFA, een beter zicht verkregen worden op de werking van de tussenpersonen in de voetbalwereld en op de commissielonen.

Specifiek met betrekking tot de juridische waarde van het nieuwe FIFA-reglement, wil ik nog benadrukken dat het een minimumbepaling omvat. Het FIFA-reglement stelt daarbij dat de nationale bonden die minimumbepaling moeten implementeren en afdwingen, en dat onder voorbehoud van het dwingend recht en de dwingende nationale wettelijke normen.

De nieuwe reglementering voorziet in een responsabilisering van de clubs en de spelers. Zij zijn verplicht om aan de Koninklijke Belgische Voetbalbond (KBVB) alle informatie mee te delen over de betaling die ze aan een tussenpersoon doen. De disciplinaire sancties gelden voor tussenpersonen, voetbalclubs en spelers. Het responsabiliseren van de clubs en spelers is een belangrijk aspect bij het bestrijden van slechte praktijken.

Ik heb geen voorafgaand contact gehad met de KBVB. Ik heb wel begrepen dat het nieuwe reglement betreffende de samenwerking met tussenpersonen van de KBVB de minimumverplichtingen van de nieuwe FIFA-reglementering inzake tussenpersonen vertaalt. De KBVB plant overleg met alle stakeholders, om te zien of ook zij een verstrenging van het reglement willen doorvoeren.

Op basis van de doorvertaling van de FIFA-reglementering door de KBVB en de bestaande Vlaamse regelgeving inzake private arbeidsbemiddeling, die volgens mij de meest essentiële is, hebben we nu een duidelijk kader waarbinnen we

malafide praktijken gemakkelijker kunnen aanklagen, omdat er nu toch een zekere transparantie zou moeten komen volgens de FIFA-reglementering.

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Peter Van Rompuy (CD&V): Minister, ik dank u voor uw verhelderende uitleg. Het is goed dat het kader er al is, al dan niet door een decreet dat ik mee zou hebben goedgekeurd – maar dat is nu van minder belang.

De vraag daarbij zal zijn in welke mate daar controle op wordt toegepast. Er zal ongetwijfeld controle zijn, maar misschien moet ik eens een schriftelijke vraag stellen, om te kijken in welke mate dat ook binnen de voetbalwereld gebeurd is en wat de resultaten daarvan zijn.

Ik begrijp dat men binnen de KBVB aan het onderzoeken is of men niet een aangepast reglement kan maken, zoals dat onder andere in Engeland het geval is.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.